

Dr Gary Meadors, 1 Koryntian, wykład 18, 1 Koryntian 7:1-7a, odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa

© 2024 Gary Meadors i Ted Hildebrandt

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To jest sesja 18, 1 Koryntian 7:1-7a, Odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa.

Cóż, nasza praca nad 1 Listem do Koryntian trwa. To całkiem spora księga, prawda? Mam na myśli, że nie jest to łatwe zadanie, aby przemyśleć 1 List do Koryntian. Myślę, że księgi takie jak Rzymian są łatwiejsze niż 1 List do Koryntian.

Nie jest to koniecznie łatwiejsze ze wszystkimi rzeczami, które możesz studiować, ponieważ Rzymianie wprowadzają ludzi w wiele teologicznych paradygmatów i kreatywnych konstrukcji, ale jeśli chodzi o próbę zrozumienia, co tak naprawdę dzieje się w tych tekstach, to nie jest to łatwe zadanie. Zaczynamy teraz od 1. rozdziału Listu do Koryntian, który jest bardzo trudnym rozdziałem. Nie ma rozdziału w 1. Liście do Koryntian, który nie byłby trudny, nie sądzę, ale postaramy się dać ci szerszy obraz 1. rozdziału Listu do Koryntian 7 i pomóc ci przemyśleć ten dość złożony rozdział z wieloma podzagadnieniami, i zobaczymy to w trakcie.

Pod koniec rozdziału 7 wygłoszę wykład na temat Biblii i rozwodu. Rozdział 7 jest jednym z tekstów, który w niewielkim stopniu odnosi się do tego tematu. W Biblii mamy tylko około czterech lub pięciu tekstów, które mówią cokolwiek innego niż brak rozwodu.

To jest główny temat Pisma Świętego. Mamy wyjątki Mateusza w księdze Mateusza i mamy pewne stwierdzenia tutaj w 1 Liście do Koryntian. Więc użyję tego jako trampoliny i dam ci kilka informacji, których zazwyczaj nie otrzymasz w kwestii Biblii i rozwodu.

Mam nadzieję, że to doceniasz. Prawdopodobnie zajmie nam to trzy wykłady, aby osiągnąć notatki, które masz przed sobą. Są one z pakietu notatek numer 10, który zaczyna się na stronie 87, a ten pakiet notatek jest dość duży ze względu na dygresję na temat rozwodu.

Tak naprawdę sięga aż do strony 115. Więc przez jakiś czas będziemy kontynuować rozdział 7. Ale zacznijmy od rozdziału i kilku kwestii wprowadzających.

Wiecie, że to trzeci duży segment w głównej części tego listu. 1-11 to dom Chloé, który obejmuje rozdziały od 1 do 4. 5:1, pewne ustne doniesienia o seksualności i procesach sądowych, rozdziały 5 i 6. Następnie rozdział 7 dotyczy rzeczy, które

napisałeś . Jestem pewien, że NIV 2011 mówi to samo, teraz o sprawach, o których pisałeś.

Następnie przechodzimy do sedna kilku bardzo interesujących fraz. Tylko krótki przegląd na chwilę. Większość Pierwszego Listu do Koryntian poświęcona jest odpowiedzi Pawła na szereg pytań, które zadała mu społeczność Koryntian.

Napisałi coś do niego. Teraz moglibyśmy się na chwilę zatrzymać i zapytać, no cóż, jak to napisali? Czy powiedzieli, Paul, czy mógłbyś nam wyjaśnić, co to znaczy? Tak bardzo cię szanujemy i tak bardzo cię kochamy, i chcemy, żebyś nam po prostu powiedział, w co powinniśmy wierzyć. Czy też napisali i powiedzieli, no dalej, Paul, wiesz to, wiesz to, wiesz to.

Dlaczego stwarzasz problemy, mówiąc coś innego? Mam na myśli, że myślę, że za pytaniami kryje się bardziej wrogość niż szczerłość. Proszę, wyjaśnij mi, co się dzieje. Jest wiele małych wskazówek na to w tekście rozdziałów od 7 do 16, gdzie widzimy, że Paweł jest czasami nadużywany, z pewnością będąc w konflikcie z niektórymi z ich idei, i to jest prawdą w większości 1 Koryntian. Więc to nas rozpoczyna.

W naszym wstępie widzieliśmy tę frazę pery-śmierci, ale mimo to, jak dałem wam na stronie 87, zaczynamy od rozdziału 7, który obejmuje kwestie małżeństwa i seksualności. Następnie rozdziały od 8 do 10 omawiają jedzenie ofiarowane bożkom i niektóre kwestie kulturowe pogańskich świątyń. Następnie rozdział 11 dotyczy porządku kościelnego i płci, i moglibyśmy dodać Wieczерzę Pańską, która jest częścią porządku kościelnego w tym rozdziale.

Następnie rozdziały od 12 do 14 dotyczą darów duchowych, dotyczą znacznie więcej niż to, ale zobaczymy to, gdy tam dotrzemy. Rozdział 15 dotyczy zmartwychwstania ludzi, a następnie rozdział 16 kończy się zbiórką funduszy dla świętych w Jerozolimie, a następnie mamy zakończenie samego listu. Jesteśmy mniej więcej w połowie Księgi 1 Koryntian pod wieloma względami, ale przed nami są bardzo, bardzo duże tematy do rozważenia.

Więc zakładam, że jestem w połowie. Myślę, że próbuję skrócić nasze wykłady do 30 godzin, a zbliżamy się do 15 godzin w naszym wykładzie, gdy przechodzimy do rozdziału 7. Właściwie, gdy docieramy do rozdziału 7, mamy około 15 godzin. Mam nadzieję, że wytrwacie z nami, a my będziemy kontynuować.

Jestem pewien, że masz już parę komentarzy, kilka rzeczy, na które patrzysz i które czytasz. Jeśli nie, nigdy nie jest za późno. Pamiętaj, jesteś tym, co czytasz.

Jestem tylko przewodnikiem. Namawiam cię, żebyś sam został uczniem. Dobrze, teraz zastanawiamy się nad tą organizacją 1 Koryntian 7. Charles Talbert, znowu, jest bardzo krótką książką.

To przyjemna, szybka lektura, zanim przejdiesz do sekcji, a mimo to autor ma tendencję do tych chiastycznych struktur, ale jednocześnie można uzyskać logiczny przepływ sekcji. Organizacja tego rozdziału przez Talberta jest jednak strukturalnie przekonująca. Można to zobaczyć w jego tomie.

Zauważa, że znacznik, którego Paweł często używa w 1 Liście do Koryntian, dotyczy teraz peridea . Zobaczmy, czy NIV z 2011 r. używa tego. Teraz przejdźmy do kwestii, o których pisałeś.

Mówi teraz, ale nie mówi teraz dotyczące. To tutaj formalne odpowiedniki, takie jak 1911, 1909 ASV, być może NASB by to zrobiło. Zobaczmy, co zmieniona wersja standardowa zrobi dla nas w tej konkretnej pozycji dla rozdziału 7. Teraz, dotyczące, dziękuję.

No i masz. Peride- dei , teraz w sprawie, jest bardzo ważnym wskaźnikiem. Cieszę się, że go zachowali.

NIV tego nie zrobił, więc będziesz musiał kopać. Powiedziałem ci, gdzie one są. Powiem ci jeszcze raz tutaj, 7:1, 20, 7:25, 8:1, 12:1, 16:1, 16:12, i są pewne wariacje, aby oznaczyć niektóre z innych tematów.

Ten znacznik pojawia się w kilku miejscach, chociaż nie zawsze pojawia się, aby oznaczyć inne pytanie lub wyzwanie ze strony społeczności Corinthian. Tak więc jest tam przez większość czasu, ale nie jest absolutnie spójny i musisz to zobaczyć. Pierwszy List do Koryntian jest tak jasny w kwestii zmiany tematu, że nigdy nie powinno to być problemem dla nikogo.

Używając tych znaczników i obserwując akapity, 1 Koryntian 7 może dać zarys, który dałem wam tutaj na dole 87. Przede wszystkim, w rozdziale 7, wersach 1 do 24, Paweł odpowiada na kwestie małżeństwa w sekcji, a następnie B, Paweł radzi niezamężnym w świetle praktycznej mądrości, 7:25 do 40. W pewnym sensie podążamy za tym zarysem w twoich notatkach.

Jest mała wpadka, którą stworzyłem, ponieważ numer 4 na górze strony 87 obejmuje wszystkie 7 do 16, co oznacza, że A powinno obejmować rozdział 7 w sumie, a zobaczysz, jak to tutaj rozbiłem. Więc mój zarys trochę odbiega. Zobaczę, czy wrócimy do tego później.

Ponieważ mamy tak szeroki zakres notatek, czasami trudno jest śledzić ten konspekt, a mimo to ten konspekt jest niezwykle ważny. Więc jeśli miałbyś wyciągnąć konspekt, żeby móc go zobaczyć i łatwiej poczuć przepływ, powinieneś wziąć pod uwagę, że tak naprawdę powinno być 4, potem powinno być A rozdział 7, potem 1, 2. I tak

poprawilibyśmy to tutaj na dole jako 1, 2, 1A i tak dalej, gdybyśmy mieli to poprawić. Nie zamierzam tego robić.

W momencie oddania do druku notatki są już w zasadzie gotowe i nie stanowi to większego problemu. Możesz podążać za planem, tak jak jest podany, i nie zgubić miejsca. Chodzi tylko o połączenie z większą częścią 7 do 16.

Dobrze, Paweł odpowiada na kwestie seksu i małżeństwa. W 1 do 7 chodzi o rzeczywistość małżeńską, normatywną i seksualną, nie Salomon. To właśnie powie nam 1 do 7.

W 7b do 24, małżeństwo, dary Pawła nie są normatywne dla innych. Paweł nie próbuje powiedzieć, że jest modelem. Widzisz, był model, który poprzedzał Pawła.

Nazywa się Genesis. Nakaz małżeństwa jest podany w Genesis. To oczekiwanie, które rządzi stworzeniem.

I pojawia się Paweł, i robi pewne rzeczy, które są wyjątkowe. Jego kontekst posługi jest wyjątkowy i jasno daje do zrozumienia w rozdziale 7, że on sam nie jest modelem, chociaż chciałby, żeby byli tacy jak on. To funkcjonalne życzenie posługi w świetle obecnego niepokoju, który nadaje smak całemu rozdziałowi, co prawdopodobnie jest odniesieniem do poglądu Pawła na eschatologię.

W drugiej części, 7:25 do 40, Paweł radzi niezamężnym w świetle praktycznej mądrości. Niezamężny segment populacji obejmuje bardzo, bardzo duży segment. To okres niezamężności, ponownie niezamężny, jak wdowa, niezamężna pod względem różnych kwestii.

I zobaczymy to, gdy będziemy przechodzić dalej. Nie dałem ci tego zarysu tutaj. Paul nie nakłada normatywnego żądania na czytelników w większości tego, co tutaj mówi.

I będę próbował to dalej powtarzać, żebyście zrozumieli, o co chodzi. W rozdziale 7 dzieje się wiele rzeczy związanych z normą, a tą normą jest małżeństwo i seks. Tak naprawdę nie wchodzi w kwestię dzieci, ale małżeństwo i seks.

To jest normatywne. A jednak Paul jest trochę nienormatywny, ponieważ przynajmniej on, czy był żonaty, czy nie, o czym porozmawiamy, wydaje się być singlem i nie ma problemów z opieką nad rodziną. Więc jako misjonarz jest wolny.

Chciałby, żeby każdy poświęcił temu tyle uwagi, ile on, ale rozumie, że nie mogą i nie wpędza ich w poczucie winy w żadnym momencie, ale mówi im, że dobrze jest, jeśli się pobiorą. Okej. Nie stawia czytelnikom normatywnych wymagań, ale doradza im w świetle własnej mądrości.

Jak każdy by zrobił. Talbot komentuje to w ten sposób. W tej ściśle zorganizowanej części 7 :25-40, która jest drugą częścią, apostoł podejmuje kwestię osób niezamężnych, podniesioną przez Koryntian w ich liście i mówi, że teologicznie nie ma problemu z małżeństwem, chociaż w praktyce istnieją argumenty za pozostaniem niezamężnym, jeśli ktoś ma pragnienie pod kontrolą.

Właściwie myślę, że Paweł czyni to nieco bardziej konkretnym niż w przypadku, gdy ktoś ma pragnienie pod kontrolą, ponieważ gdy mówi o darze niebycia w związku małżeńskim, to nie jest wybór. To dar. To coś, co jest częścią twojej natury.

I do tego wrócimy. Stanley Morrow napisał artykuł zatytułowany Małżeństwo i rozwód w Nowym Testamencie. W artykule tym wyraźnie podkreśla, że zdaniem Pawła celibat jest darem, a nie wyborem.

I wrócę do tego scenariusza, gdy będziemy kontynuować. Druga rzecz tutaj jest związana z nauczaniem Paula; Garland przytacza inną obserwację. Pierwszą rzeczą było spojrzenie na zarys prezentacji Talbota.

Teraz przyjrzyjmy się trochę temu, co Garland przedstawia nam na stronie 88. Garland widzi podmioty podzielone przez czasownik wprowadzający. Zamiast widzieć dumę i podziały wzdłuż tych linii, chociaż zdaje sobie z tego sprawę, widzi podmioty podzielone przez czasownik wprowadzający, mówię, polecam lub myślę.

Poprzez te znaczniki zarysowuje rozdziały o stosunkach seksualnych w małżeństwie, 7:1 do 5. Celibat lub małżeństwo dla osób niezamężnych i wdów, 6 do 9. Rozwód dla osób poślubionych chrześcijanom i dla tych poślubionych niechrześcijanom, 7, 10 do 16. Myślę, że pozwolił sobie na odrobinę swobody w niektórych swoich terminach, ale do tego wrócimy. D, zasada leżąca u podstaw dyskusji, pozostań taka, jaka jesteś, 17 do 24.

I E, celowość małżeństwa dla narzeczonych dla wdów. Tak więc wewnątrz rozdziału 7, który został wprowadzony przez Perideę, Garland wchodzi i patrzy na sposób, w jaki Greka jest ujęta, mówię ci, używa różnorodnego słownictwa, rozkazuję ci, myślę. Te czasowniki myślenia i mówienia zarysowują rozdział pod względem tego, czego szuka Garland.

Szczerze mówiąc, pod koniec dnia chodzi o temat. I myślę, że on to widzi i widzi czasowniki, które go wprowadzają, łączą je. Nie przyglądałem się ostatnio każdemu z tych znaczników.

Robię to od jakiegoś czasu i recenzuję niektóre rzeczy, a nie. I tak myślę, że to jest temat na koniec dnia. I jeśli to pasuje do obserwacji Garlanda, niech tak będzie.

A w rozdziale 7, to działa bardzo dobrze. Garland wróciłby do Peridei w rozdziałach 7–16, jeśli chodzi o strukturę. Ale w rozdziale 7, który jest bardzo znany z sekcji.

A gdy się w to zagłębisz, staje się to bardzo dużym problemem. No więc, jak te rzeczy się dzielą? I będziemy to obserwować, gdy będziemy iść dalej. Drugim punktem jest to, że większość traktuje 7, 1 do 7 jako jednostkę i utrzymuje zarysy blisko akapitów reprezentowanych w NIV.

Chociaż akapity są nadal pomocne, głębsze struktury, takie jak chiastyczne obserwacje Talberta, są kluczowe dla wydobycia znaczenia na powierzchnię. Oto typowy zarys, który ci tutaj dałem. To nie Talberta, to mój.

Jednym z nich jest afirmacja seksu i małżeństwa, 7:1 do 7. Świętość małżeństwa, 7, 8 do 16. Niezameżne i wdowy powinny wyjść za mąż, jeśli nie mają daru celibatu. Małżeństwo jest trwałe, 10 do 16.

Tradycja Domenico w 10 i 11 to to, co powiedział Jezus. Wyjaśnienie Pawłowe to to, co mówi Paweł w 7, 12 do 16. Następnie Paweł przechodzi do tego, pozostając jako zasada z innym czynnikiem w 17 do 24.

Udziela rad niezameżnym, co obejmuje wdowy w 25 do 35. A potem E, specjalne wydanie zaręczonych dziewczyc, które jest prawdopodobnie najbardziej kłopotliwe ze wszystkich tych kategorii pod względem rozpakowania. A potem jest kolejne oświadczenie dla wdów na końcu w wersety 39 i 40.

Więc masz, kiedy czytasz komentarze, nie czytasz słów, nie przedzieras się przez nie, szukasz informacji. A jeśli patrzysz na Talberta, szukasz informacji. Jak jest zbudowany rozdział 7? Patrzysz na Garlanda, jak on widzi strukturę rozdziału 7? Robisz to z wieloma komentarzami, porównujesz to, znajdujesz wspólne mianowniki, a następnie wychodzisz z tego punktu. Gorąco polecam przeczytanie komentarza Fee do rozdziałów od 7 do 16.

Ma dość pokaźny wstęp do tej trzeciej głównej jednostki głównej części listu w 7 do 16. To pomocna lektura. Richard Hayes, nie powiedziałem o tym wiele, ale lubię jego małą książkę z serii interpretacyjnej.

Rozważa wielkie idee rozdziału 7, a one również są pomocne. Nie możesz, a ja po prostu nie mogę przeliterować wszystkich tutaj za ciebie. Victor Wimbush, jeśli mówię to poprawnie, ma książkę zatytułowaną Paul the Worldly Ascetic.

Ciekawy tytuł. Ale on dzieli tutaj pewne rzeczy i podaje ci trochę więcej szczegółów niż niektórzy inni. Przyjrzyjmy się im.

7:1-7 dotyczy par małżeńskich; nie ma zbyt wielu pytań na ten temat. 7:8-9 dotyczy singli, tych, którzy nie zawarli związku małżeńskiego. Porozmawiamy o tym, gdy tam dojdziemy.

7:10-11, pary małżeńskie, obie strony są wierzące. Zadaje pytanie o rozwód. Biblia nie używa słowa rozwód w tych tekstach, więc zajmiemy się tym, gdy do tego dojdziemy.

7:17-24 to trochę pauza, oświadczenie ogólnych zasad. Pozostańcie tacy, jacy jesteście, a omówimy to później. Następnie wróćmy do grup.

Widzisz, te grupy mogłyby być indywidualnymi podgrupami w społeczności Pierwszych Koryntian. Moglibyśmy mieć niektórych wierzących Koryntian, którzy zebraliby się w każdej z tych kategorii. Człowieku, to się komplikuje, prawda? Mam na myśli, że możesz sobie wyobrazić, i chciałbym cofnąć się w czasie i zobaczyć zgromadzenie, które byłoby wieloma małymi zgromadzeniami, gdy czytano im ten list.

Ponieważ w tej kongregacji, w tym kącie, masz pary małżeńskie. W tym kącie, masz tych, którzy są w związkach małżeńskich z niewierzącymi. W tym kącie, masz tych, którzy byli w związkach małżeńskich z niewierzącymi, a niewierzący odeszli.

Teraz są tam. A potem, tutaj z tyłu, masz wdowy. A tutaj, masz, kimkolwiek są te dziewczice.

Więc widać, że ten mały rozdział, z jednej strony, obejmuje ogromną domenę tematów, z drugiej. Aż do 7:25-38, zaręczone strony. Tak właśnie odnosi się do dziewczic.

7:29-35, krótka przerwa, pobożność ascetyczna, gdzie Paweł musi dać wyjaśnienie na ten temat. 7:39-40, starsze wdowy w kwestii ponownego wyjścia za mąż. 7:40, zakończenie dotyczące starszych wdów i zakończenie rozdziału.

Więc ten rozdział, w pewnym sensie, ma więcej tematów niż cokolwiek, co do tej pory omawialiśmy, a jednak jest to jeden temat. Jeden temat, który dotyczy relacji mężczyzny, kobiety i małżeństwa na wszystkich poziomach. Czy powinnam się ożenić? Na poziomie, teraz, gdy jestem? Na poziomie, jestem żoną niewierzącego? Na poziomie, mój niewierzący mąż lub żona odeszli, a ja jestem tutaj? Na poziomie bycia wdową i kwestią ponownego małżeństwa, i na poziomie pewnej specjalnej kategorii zwanej dziewczicami.

Więc, bardzo interesujące. Numer trzy na stronie 89, przegląd tekstu biblijnego o rozwodzie. Logicznie pasuje tutaj w pewnym sensie.

Zrobię to pod koniec rozdziału 7. Chcę przejrzeć tekst rozdziału 7, a potem wrócę i dam wam dość dokładny przegląd Biblii i rozvodu. Okej, porozmawiajmy teraz o rozdziale 7 jako całości, 1-40, i zaczniemy od wersetów 1:24. Mamy dwa zestawy, 1:24, a następnie 25-40, tak to wytropiłem.

Gdybym zrobił to wszystko jeszcze raz, myślę, że prawdopodobnie poszedłbym bardziej w kierunku breakout Wimbusha lub może breakout Garlanda, żebyśmy mogli to trochę bardziej uwzględnić. Zrobiłem to, po prostu zrobiłem to z podpunktami zamiast głównych punktów, więc tak to jest. Możesz podążać za dowolnym zarysem, kiedy będziesz gotowy to zrobić, ale wszystko wychodzi w tym samym miejscu na koniec dnia.

Więc Paweł odpowiada na kwestię seksu i małżeństwa. Małżeńskie realia w 1-7, normatywne i seksualne, nie celibatowe. Teraz posłuchajcie 1-7, a ja czytam z 2011 NIV dla wygody.

Teraz, w kwestiach, o których pisałeś, dobrze jest, aby mężczyzna nie miał stosunków seksualnych z kobietą. Stary Król Jakub przetłumaczył, że dobrze jest, aby mężczyzna nie dotykał kobiety. RSV tłumaczy, że nowy RSV, dobrze jest, aby mężczyzna nie dotykał kobiety.

To bardzo dosłowne tłumaczenie, bardzo formalne, a później wskażę ci, że Gordon Fee napisał cały artykuł. Napisał go, aby skrytykować oryginalną wersję NIV, która mówiła, że dobrze jest, aby mężczyzna się nie żenił. To było okropne tłumaczenie, które przetrwało dziesięciolecie.

Przynajmniej rok 2011 to zmienił, ale teraz chodzi o to, że dobrze jest, aby mężczyzna nie miał stosunków seksualnych z kobietą. Przyjęli słowo „dotyk” jako metaforę stosunków seksualnych i można o tym mówić, ponieważ tę metaforę trzeba rozpakować, aby zrozumieć, co ona oznacza. Dobrze, werset 2, ale ponieważ dochodzi do niemoralności seksualnej, teraz dużo o tym mówił w piątym i szóstym, a my mówiliśmy o tym głównie z punktu widzenia uczt, ale działa się to również w odniesieniu do świątyń, ponieważ seksualne kochanki były częścią pewnych pogańskich miejsc kultu, a były świątynne prostytutki, nie tak jak w starożytnym Koryncie, wiele lat przed tym, ale nawet w czasach Pawła istniały.

Ale ponieważ dochodzi do niemoralności seksualnej, każdy mężczyzna powinien mieć stosunki seksualne ze swoją żoną, a każda kobieta ze swoim mężem. Mąż powinien wypełniać swój obowiązek małżeński wobec żony, a żona wobec męża. Żona nie ma władzy nad swoim ciałem, ale oddaje je mężowi.

Obawiam się, że wiele mózgów mężczyzn zatrzymuje się w tym miejscu, ale zauważ, co również mówi, w ten sam sposób, w jaki mąż nie ma władzy nad własnym ciałem, ale oddaje je żonie. To wzajemna współzależność w tej dziedzinie. Nie pozbawiajcie

się nawzajem, chyba że za obopólną zgodą i tylko na jakiś czas, abyście mogli poświęcić się modlitwie lub innym ćwiczeniom duchowym, a potem zejdźcie razem.

I to jest ciekawe stwierdzenie, o którym wspomnę jeszcze raz, aby Szatan nie kusił was z powodu waszego braku samokontroli. Mówię to jako ustępstwo, nie jako rozkaz.

Innymi słowy, do czego wrócę później, Paul zasadniczo mówi, że nie można przebić seksu i małżeństwa z powodów duchowych. Jeden z małżonków nie może powiedzieć drugiemu, że bylibyśmy bardziej duchowi, gdybyśmy nie uprawiali seksu tej nocy. Paul nie daje ci okazji, żebyś to powiedział.

Jesteś winien swojemu małżonkowi dobre życie seksualne. Ustępstwo Paula dotyczy tego, co właśnie powiedział. Nie nakazuje abstynencji, ale mówi, że możesz się na to zgodzić, ale w tej rozmowie chodzi o jedno i drugie, a nie jedno lub drugie.

Chciałbym, żebyście wszyscy byli tacy jak ja, i tutaj musimy pomyśleć o tym, cóż, kim był Paweł? To życzenie; to nie rozkaz, ale każdy z was ma swój własny dar od Boga. Jeden ma ten dar, a drugi ma tamten dar. On stawia go na podstawie daru, a nie na podstawie wyboru.

Nie wybierasz swoich darów, to twoje dary wybierają ciebie. Teraz przeanalizujmy to nieco bardziej szczegółowo. Znacznik wprowadzający znajduje się w 1a, jak już zauważyliśmy, a następnie w 1b, pytanie lub slogan, czy jest to stwierdzenie, czy cytat, afirmacja czy slogan? Dobrze jest, aby mężczyzna nie dotykał kobiety.

Zamierzam użyć tej formalnej interpretacji. Jeśli przeczytasz artykuł Fee, odkryjesz, że jest to niezwykle trudna metafora, ale jest to jasna metafora, że chodzi o coś więcej niż tylko o to, że nie powinieneś mieć stosunków seksualnych, chociaż to pojawia się w tej kategorii, i na tym poprzestaniemy. I tak, Paul, czy to jest twierdzenie, czy cytat, czy afirmacja, czy slogan? Jeśli to twierdzenie, to dobrze, żeby mężczyzna nie dotykał kobiety.

Następnie Paweł składa oświadczenie i je wyjaśnia. Czy Paweł powiedział, że dobrze jest, aby mężczyzna nie miał stosunków seksualnych? Jeśli tak powiedział, dlaczego powiedział to, co powiedział na końcu akapitu? Myślę, że jest wiele powodów, aby nie brać tutaj 1c. Po drugie, jeśli jest to slogan, czy to sformułowany jako oświadczenie, czy pytanie od pierwotnej publiczności, to Paweł cytuje Koryntian, a następnie odpowiada.

Myślę, że to slogan, a większość tak uważa. Myślę, że to jest opinia większości w tej konkretnej kategorii. Jeśli 1c jest sformułowane jako pytanie, a my nadal jesteśmy pod tym pytaniem, jakie byłoby pierwotne pytanie? Być może pierwotne pytanie brzmiałoby, czy nie jest lepiej dla osoby nie uprawiać seksu? Widzisz, jeśli chcesz

mieć pierwotne pytanie, które Paul przeformułował, a nie kogoś używającego sloganu przeciwko Paulowi, możesz je mieć w ten sposób.

Byłoby o wiele mniej zmienne. W pewien sposób Paul prawdopodobnie łagodzi pierwotne pytanie, używając *is good*, zamiast określenia *better* lub *necessary*. W tej wspólnocie tkwił pewien rodzaj ascetyzmu i wydaje się, że przecieka on tutaj w sytuacji małżeńskiej.

To jest czyste małżeństwo, czysta para. Jest tłumaczenie Pawła, o którym już wspominałem, z oryginalnym NIV, przynajmniej 84, i myślę, że sięga trochę dalej. W tłumaczeniu 7:1 powiedzieli, że dobrze jest, aby mężczyzna nie dotykał kobiety.

Przetłumaczyli to jako dobrze, żeby mężczyzna się nie żenił. To jest dokładne przeciwieństwo całego tego rozdziału i absolutnie dokładne przeciwieństwo wersetów od 1 do 7. Skąd to się wzięło? Ale panowało. Nie mogę sobie wyobrazić, ile osób wprowadziło to w błąd przez dziesięciolecia, przez dziesięciolecia, przez dziesięciolecia.

To jest całkowite przeciwieństwo tego, o czym jest ten rozdział. Przeczy Genesis i nakazowi stworzenia. Nie ma to żadnego sensu.

Gordon Fee, który z jakiegoś dziwnego powodu najwyraźniej nie był częścią komitetu pierwotnego NIV, przynajmniej nie do końca, kiedy podejmowali ostateczne decyzje, był tak wściekły na to tłumaczenie, że napisał artykuł, który ukazał się w *Journal of the Evangelical Theological Society* w grudniu 1980 r., co oczywiście było wersją 84, którą miałem w ręku. Oryginał NIV pochodzi z lat 70. I napisał ten artykuł, 1 Koryntian 7:1 w NIV.

A on, to bardzo zawiły artykuł, bardzo rozbudowany, i on po prostu bierze ich do odpowiedzialności. I szczerze mówiąc, oni nigdy nie słuchali. Aż do czasu, gdy pojawiła się rewizja z 2011 r.

Powinni byli to naprawić dawno temu. Ale z jakiegoś powodu nie zrobili tego. To kiepskie tłumaczenie oryginalnego NIV zostało zmienione w 2011 r., aby powiedzieć, że dobrze jest, aby mężczyzna nie miał stosunków seksualnych z kobietą.

I jeszcze raz, jeśli podchodzisz do tego jak do sloganu, nie ma sprawy. Jeśli podchodzisz do tego jak do Paula, który to ujmuje, a następnie odpowiada, to byłoby trochę inaczej. Więc ktokolwiek dokonał tego tłumaczenia i nie zrobił tego, co zrobił RSV, nawet nowy RSV, i po prostu to zostawił, dobrze, że mężczyzna nie dotyka kobiety i pozwala czytelnikowi to rozgryźć, a to właśnie robi formalna równowaga.

Zmusza cię do wymyślania czegoś, zamiast wymyślania tego za siebie, jak tutaj. Nie wiem. Nie wiem, co jest w środku.

Znam kilka osób, które były zaangażowane, ale nigdy nie rozmawiałem z nimi o tym bezpośrednio. W porządku. Drugie podejście do tego.

Pytamy, czy to twierdzenie czy cytat? Afirmacja czy slogan? Cóż, myślę, że odpowiedź brzmi, że to slogan. I to jest to, co Koryntianie mówią Pawłowi, a Paweł musi wrócić i się z tym uporać. Ocena Pawła w dwóch do pięciu, po pytaniu, czy to uczynili, czy pytanie, twierdzenie to inna kwestia.

Zależy to od tego, jak bardzo są przyjaźnie nastawieni do Paula. Ale mimo wszystko, tak jest. Charles Talbert zauważa chiastyczną strukturę od dwóch do pięciu, a następnie rozszerzymy opis.

Możesz zobaczyć, jak działa chiasm, tak jak to ująłem dla ciebie tutaj na stronie 90. A, ale z powodu cudzołóstwa. A prime, który jest na dole z powodu twojego braku samokontroli.

Często używa tych samych słów, co w oryginale A. Następnie B, niech każdy z was ma swoją żonę lub męża. B prime, nie pozbawiajcie się nawzajem. Jest żona i mąż.

C, niech mąż wypełnia swoje obowiązki seksualne. C prime, podobnie mąż nie ma władzy nad swoim ciałem, ale żona. Następnie D, podobnie żona nad mężem.

D prime, żona nie ma władzy nad. Więc to może być chiasm. Możesz zobaczyć logikę, jak te splatają się, zaczynają, wspominają i wracają, i działa to do centrum.

Czasami każdy z nich jest trochę inny. Gdyby było E, jedno E w centrum, to centrum stałoby się bardzo ważne i kontrolujące. Zobaczmy to w innej możliwej sytuacji później.

Dobrze. Seks i małżeństwo to słuszna aktywność dla ludzkiej potrzeby, mówi Paweł w wersecie 2. Tak jest, ale ponieważ dochodzi do niemoralności, a można to zdefiniować prawdopodobnie na dwa sposoby, zarówno uczyty, jak i świątynia. Ponieważ dochodzi do tego, ważne jest, aby być w związku małżeńskim i aby ta para miała dobre życie seksualne.

To jest w zasadzie to, co on mówi. Nakaz Pawła, aby mieć własną żonę lub męża, jest eufemizmem dla seksu i zakłada małżeństwo. To jest norma.

Paweł jest dobrym Żydem. Paweł nie zamierza złamać nakazu Genesis, aby być żonatym, być mężem i żoną i mieć dzieci. To była norma.

To była norma dla faryzeuszy. To była norma dla żydowskich nauczycieli i dla samych Żydów. Było to również konieczne w ich czasie, miejscu i kulturze, a także w miarę rozwoju kultur.

Dzisiaj stajemy się nieco wyniośli i myślimy, że to już nie jest konieczne lub że dzieci nie są konieczne. Nie będę się rozwódzić nad tym, jak nasza kultura zbiera niektóre z korzyści tych decyzji. Małżeństwo na dole strony 90, z samej swojej natury, promuje ludzką współzależność.

7:3-6. To są tylko fakty. To życie. Paweł stanowczo potępia abstynencję seksualną partnerów małżeńskich.

Użycie przez Pawła słowa „powinien” w wersecie 3 może być polemiczne wobec społeczności w Koryncie, o której mówi, że lepiej tego nie robić. W wersecie 3 mąż powinien. To jest słowo „powinien”.

To ciekawe słowo w języku greckim. Kiedy weźmiesz to słowo do filozofii, jest to kategoria deontologiczna. Oznacza to, że jest to kategoria konieczna.

Nie chodzi tylko o to, że powinnaś, ale o to, że musisz. Lepiej, żebyś to zrobiła. Mąż powinien.

To nie jest opcja. Nie jest powiedziane, że oznacza opcję. Mąż powinien wypełniać swój obowiązek małżeński wobec żony, a żona wobec męża.

Tylko z ciekawości, skoro nie dałem ci tutaj wykresu, chcę po prostu zobaczyć raz jeszcze, co NRSV zrobił z tym. W wersecie 3, mąż powinien, używają tego samego słowa. Ale w wersecie 3, pomysł jest bardziej z tego klasycznego słowa *phela*, które jest *should*.

Próbuję po prostu skupić wzrok tam. Okej, teraz pomyślmy o tym więcej. Stan małżeństwa daje każdemu partnerowi pewne prawa małżeńskie, na które drugi partner musi się zgodzić.

To nie jest coś, co podlega dyskusji. Jeśli wstrzemięźliwość jest praktykowana, musi być za obopólną zgodą. Żadna osoba w związku małżeńskim nie może podejmować decyzji w tej sprawie.

Musi być wzajemna i lepiej, żeby była przyjacielsko wzajemna. Seks jest normatywny. Seks w małżeństwie jest zasadą deontologiczną.

To ciekawe. Nie wiem o tym zbyt wiele z własnego doświadczenia, ale miałem kiedyś byłego studenta, który się ożenił i wszedł w ten związek, spodziewając się, że będzie

to małżeństwo, a ostatecznie nie wyszło. I z jakiegoś powodu trwało to przez jakiś czas, a małżeństwo nigdy nie zostało skonsumowane aktem seksualnym.

Stało się to poważnym problemem w małżeństwie i dla niego. I nie chciał rozwiązywać małżeństwa, ale chciał dzieci i chciał małżeństwa. Nie chciał po prostu mieszkać z kimś w domu i nie mieć nie tylko przywileju i przyjemności seksu, ale seksu dla prokreacji.

I dzięki pracy starszych w jego kościele, rozwiązali to, najwyraźniej działając, a mnie tam nie było. Myślę, że działali przez sądy w celu unieważnienia. Uzyskał oficjalne unieważnienie, a nawet sądy, szczególnie gdy rzymski katolicyzm dominował w takim obszarze jak północny wschód.

Byłem przez jakiś czas w Pensylwanii. Monsignor był w wiadomościach każdego wieczoru. W rejonie, gdzie dominuje rzymski katolicyzm, unieważnienia nie są aż tak rzadkie.

Teraz, kiedy w ogóle nie było seksu w związku, unieważnienie małżeństwa jest stosunkowo łatwe do uzyskania przez pewne tradycje religijne, a nawet przez władze cywilne. I tak się stało. Ożenił się ponownie, ma dzieci i wszystko jest w porządku pod tym względem.

Tak więc małżeństwo jest bardzo ważną rzeczą, ale nie służy tylko prokreacji. Jest partnerstwem dwojga ludzi, a akt seksualny jest jednym z ogromnych elementów tego partnerstwa, zarówno dla przyjemności, jak i prokreacji. W niektórych naszych wcześniejszych tradycjach chrześcijańskich idea przyjemności i seksu była wykluczona, ale to dlatego, że ci konkretni przywódcy chrześcijańscy byli platoniczni, a nie biblijni.

Strona 91 na górze. Komentarz Pawła, aby nie pozbawiać się nawzajem seksualnego wyzwolenia w 7:5, jest terazniejszym nakazem w zakazie. Teraz, to prowadzi nas do pewnej gramatyki greckiej, ale musimy być bardzo ostrożni, ponieważ była ona nadużywana.

Niektórzy, zauważycie, że napisałem to kursywą, postrzegają to jako sugestię, że odbiorcy mają przestać pozbawiać się nawzajem. Podgrupa, do której odnosi się ten akapit, pozbawia się nawzajem, a Paweł mówi, żeby to powstrzymać. To byłby czas terazniejszy z rozkazem.

Zobacz, czas terazniejszy w języku greckim ma coś wspólnego z kontynuowaniem. Można go rozpatrywać na wiele sposobów pod mikroskopem, ale podstawowy sens to jakaś idea kontynuowania. I tak, zatrzymanie trybu rozkazującego w czasie terazniejszym to idea zatrzymania czegoś, co się dzieje, w przeciwieństwie do

aorystycznego trybu łączącego, który ma związek z ideą nie zaczynania czegoś, co się nie dzieje.

Na przykład, cóż, nie będę się w to zagłębiał. Teraz przeczytasz o tym w wielu gramatykach. A oto, o co chodzi.

Bądź bardzo ostrożny. Nie należy tego traktować jako absolutnie koniecznej zasady gramatycznej. Niektórzy gramatycy, niektórzy komentatorzy, jak bardzo kiepski zestaw książek o nazwie Weiss word studies, którym nigdy nie powinienes ufać w przypadku greki, mogliby skomentować, że to oznacza stop, absolutnie.

To przesada. To nie jest dobre użycie gramatyki greckiej. Jeśli kontekst tak wskazuje, to ma sens użycie terażniejszości.

Ale są konteksty, w których masz aoryst subjunktywny, i powinien on oznaczać tyle samo „zatrzymać się”, co „nie zaczynać”. I we współczesnej grece to prawda. Niektórzy mówili o wsiadaniu do autobusu, gdzie mówi się o paleniu lub niestaniu podczas pisania i widzą sprzeczność tej zasady.

Więc to nie jest żądanie w gramatyce greckiej, ale jest to coś, co można zaobserwować jako terażniejszość, nawiasem mówiąc. Więc przestań robić to, co robisz, ale musisz być bardzo ostrożny. Nie bądź dogmatyczny, ale możesz to zaobserwować.

Jak powiedziałem, ten pogląd na grecką gramatykę nie jest koniecznym stwierdzeniem, ale musi być podtrzymywany przez kontekstowe implikacje. W każdym razie Paweł wypowiada się przeciwko nastawieniu na abstynencję w najmocniejszych słowach. Być może kontekst przemawia również przeciwko negatywnemu stereotypowi Biblii, że seks służy wyłącznie prokreacji, a nie przyjemności.

Jest tego sporo w chrześcijaństwie, szczególnie w niektórych starszych aspektach naszej tradycji, szczególnie w Stanach Zjednoczonych. Cóż, nie będę podnosił żadnych grup, ponieważ nie jestem ekspertem we wszystkich tych grupach. Więc to jest coś, o czym musisz pomyśleć.

Niektóre społeczności chrześcijańskie o aberracyjnym poglądzie na seksualność próbowały promować nastawienie, że seks jest czymś paskudnym. Myślę, że w wielu niezależnych kościołach i kościołach baptystycznych w amerykańskiej kulturze wielu ojców, którzy przeżyli okropne życie, zanim zostali chrześcijanami, wylało swoje życie pełne pożądania na swoje dzieci i stworzyło atmosferę, w której dzieci były zastraszane, że seks jest czymś brudnym, podczas gdy tak nie jest. Seks w małżeństwie nie jest brudny i jest piękny.

Dlatego bądź bardzo ostrożny, jak używasz tych tekstów. To powszechny negatywny stereotyp, że seks jest brudny. To platoniczne.

To nie jest biblijne. To z pewnością nie jest chrześcijańskie, ale istnieje i jest bardzo głęboko osadzone. I możesz nawet być pastorem kościoła, w którym spotkałeś się z częścią tego sposobu myślenia.

W rzeczywistości w niektórych kościołach dzieci nie mogą pływać w tym samym miejscu, ponieważ dziewczynki i chłopcy muszą pływać osobno. Cóż, pożądanie zawsze będzie na świecie. I szczerze mówiąc, tak naprawdę pogłębiasz pożądanie, gdy próbujesz oddzielić te dzieci bardziej niż uczysz je, jak być dobrymi dziećmi w społeczności.

Kwalifikacje Pawła w wersetach 6 i 7. Posłuchajmy, cóż, przeczytałem ci to. Ustępstwo w 7:6 brzmi: przepraszam, ale muszę pozwolić moim oczom skupić się, ponieważ mam trzy pary okularów i nic tak naprawdę nie działa. Mówię to jako ustępstwo.

Pamiętam, kiedy do tego doszliśmy. Nie jako rozkaz. Co Paweł ma na myśli, kiedy to mówi? Ustępstwo 7.6 nie odnosi się do nauczania Pawła.

Więszym pytaniem interpretacyjnym jest to, do czego odnosi się zaimek wskazujący this w 7:6. Mówi on w 7:6, mówię this. Cóż, co to jest this? I na co jest ustępstwo? Cóż, pomyślmy o tym.

Numer jeden, pierwszy punkt. Niektórzy twierdzą, że ustępstwo z 7:6 odnosi się do małżeństwa z 7:2. Jeśli to prawda, to Paweł przedstawia małżeństwo jako ustępstwo na brak samokontroli i mniej pożądaną opcję, na przykład, niż brak małżeństwa. To nie to, do czego odnosi się this, zaimek względny this.

Nie mówi, że ustępstwo dotyczy samego małżeństwa. To nie ma sensu. Paul jest dobrym Żydem.

Genesis jasno mówi o małżeństwie. Cała tradycja żydowska i tradycja biblijna czynią małżeństwo normą. On nie powie czegoś takiego.

Tak więc, to nie odnosi się do faktu małżeństwa. Po drugie, ustępstwo z 7:6, do czego to się odnosi, odnosi się do wzajemnie uzgodnionej abstynencji seksualnej z 7:5. Kiedy sam Paweł powiedział w 7:5, nie pozbawiajcie się nawzajem, chyba że za obopólną zgodą, inaczej Szatan będzie podnosił problemy między wami. To jest parafraza.

Ustępstwo w 7:6 odnosi się do wzajemnie uzgodnionej abstynencji seksualnej w 7:5. Byłoby to ustępstwo, ponieważ seks w małżeństwie jest normą. Innymi słowy,

powiedział, że możesz się zgodzić, że nie będziesz uprawiać seksu w jakimś celu, jeśli wzajemnie się zgodzisz. Ale teraz wraca i mówi, chcę, żebyś wiedział, że powiedziałem to jako ustępstwo, po prostu jako sposób argumentowania.

Nie musisz tego robić. Cieszę się, że to powiedział, ponieważ niektórzy ludzie by to podchwycili, mówiąc, no cóż, Paweł uważa, że abstynencja jest wyższą duchową rzeczą. Nie, Paweł tego nie powiedział i jest wystarczająco wrażliwy, aby dać nam jasno do zrozumienia, że tego nie powiedział.

Albo ustępstwo odnosi się do 7:7, gdzie czytamy: Chciałbym, abyście wszyscy byli tacy jak ja, ale każdy z was ma swój własny dar od Boga. Wydaje się, że w tym momencie jest singlem, a ustępstwo odnosi się do tego, że nie wymaga od ludzi, aby tego wybrali. Nie będą mniej duchowi, jeśli zdecydują się na małżeństwo.

Patrząc w przyszłość, pragmatyczne uznanie Paula za osobę niezamężną jest jego wyborem, ale w żaden sposób nie jest nakazem dla nikogo innego. Paul jest Paulem, a Paul na palcach przechodzi przez tulipany tego fragmentu. A jeśli przeczytasz go uważnie i uważnie, zobaczysz, że Paul jasno daje do zrozumienia, że małżeństwo jest normą, seks jest normą, seks jest dobry, idź na to.

A potem krytykuje inne obszary. Nie pozwoli Koryntianom powiedzieć, że dobrze jest, aby człowiek nie miał stosunków seksualnych, ani nawet poważnej części tego, że dobrze byłoby, aby człowiek nie zawierał związku małżeńskiego. To nie jest akceptowalne podejście.

Winter twierdzi, że gdy ten nijaki zaimek jest używany z czasownikiem „powiedzenia”, po którym następuje zaimek rzeczywisty lub domniemany, zaimek ma odniesienie do przyszłości, i w pewnym sensie rozwija to w następujący sposób. Myślę, że to jeden z tych przypadków, w których prawdopodobnie mądrze byłoby powiedzieć, że jest w kontekście. Myślę, że odnosi się to do ustępstwa, ponieważ nie jest to ustępstwo; to tylko forma rozmowy, a Paul nie żąda, aby powstrzymywali się od seksu z jakiegokolwiek powodu.

Jednocześnie, przechodząc do następnej części, życzę wam, abyście wszyscy byli tacy jak ja. Jeśli on może sobie tego życzyć, życzenie to nie jest rozkazem ani nawet oczekiwaniem. To pragmatyczna rzeczywistość. Łatwiej jest wykonywać posługę, którą Paweł wykonywał sam.

I są pewne inne powody w kontekście, które mogłyby to uzasadniać. Eschatologia Pawła i jego własny pogląd, że Jezus może przyjść w każdej chwili, a w rezultacie Paweł nie chce komplikować sobie życia. Więc nie mówi o abstynencji.

Nie mówi o abstynencji, nawet w celach duchowych. To nie czyni cię bardziej duchowym. Jeśli chcesz być duchowy, módl się, a potem uprawiaj seks.

To byłoby bardziej duchowe. I możesz się pomodlić później. Większość Biblii akapitowych ma 7:1 do 7 jako całość.

ESV wyodrębnia 7:6 i 7 jako osobny akapit, pozostawiając otwartą kwestię, w którą stronę czytać 7:6. Widzisz, używając akapitu, wzięli 7:6 z 7:7, zamiast połączyć je z 1 do 5. To jest interpretacyjne. ESV, English Standard Version, która stała się dość popularna w wielu grupach, twierdzi, że jest formalnym tłumaczeniem, tak dosłownym, jak to możliwe, tak wolnym, jak to konieczne, jak mówiliśmy wcześniej. Ale powiem ci, im więcej czytam ESV, tym bardziej dynamiczną równowagę znajduję w tej wersji.

Wszystko zależy od zainteresowań tłumacza. To byłby dynamiczny aspekt przy decydowaniu, gdzie akapit ma się znaleźć, ponieważ to przechyla interpretację. Nie można tego zrobić i pozostawić jako długi akapit, pozwalając czytelnikowi zdecydować.

Ale kiedy łamiecie akapit, podejmujecie decyzję interpretacyjną i macie interpretacyjne tłumaczenie na bloku. Pomyśl o tym, jak chcesz. To są nagie fakty.

ESV dzieli 6, 7 i 6, i 7 na osobne akapity, pozostawiając otwartą kwestię, w którą stronę czytać 7, 6. Niesamowite, jak wiele znaczenia w Biblii może opierać się na interpunkcji i akapitach. Nawet jeśli masz te same tłumaczenia, interpunkcja i akapity mogą nachylić czytelnika w określonym kierunku. Jeśli uważasz, że tłumaczenie jest łatwym zadaniem tylko dlatego, że znasz grekę, żyjesz w dziwnym świecie.

Każdy, kto kompetentnie wykonuje tłumaczenie, musi zawiesić swoje własne poglądy na temat interpretacji i tłumaczyć, aby nie prowadzić czytelnika, ale pozwolić mu samemu wyrobić sobie zdanie. To nie jest łatwe do osiągnięcia. Dół strony 91.

Ze względu na schemat Genesis i innych fragmentów dotyczących gospodarstw domowych, dziwne byłoby, gdyby Paweł promował pogląd na człowieczeństwo, który przeczyłby pierwszeństwu małżeństwa. Paweł funkcjonalnie uznaje zalety stanu wolnego, ale nigdy nie promuje go jako normy. 7:7 warunkuje środowisko, to znaczy kontekst 7:8 do 24.

Przeczytaj końcowe wersety 7 i 24. Porównaj także jego instrukcje dotyczące kwalifikacji lidera służby w listach pasterskich. W 7:7 dar i wybór zależą od tego, kim jesteś i jakie są twoje okoliczności życiowe.

Dar wybiera ciebie, a ty nie wybierasz swojego daru. Podejmujesz wybory w życiu, a czasami robisz to, ponieważ życie rozdaje ci karty, które wymagają od ciebie dokonania pewnych wyborów. Innymi słowy, znałem wielu studentów, na przykład, którzy nie byli w związku małżeńskim, ale bardzo chcieli się ożenić.

Nie twierdzą, że mają jakiś dar bycia singielką, ale to im po prostu nie wychodzi. Jest wiele powodów, dla których tak się nie dzieje, i może być niezwykle skomplikowane, dlaczego to może im nie wyjść. Ale to narusza ich pragnienia.

Chcą być małżeństwem, a więc całe swoje życie; jeśli nie ułoży się im to opatrnościowo, to jest to negatywna opatrność, wtedy muszą sobie z tym poradzić. Jednocześnie chcieliby dokonać innego wyboru. Tak więc życie ma pewne karty, którymi musimy grać na różne sposoby.

I gramy je z punktu widzenia etyki biblijnej i nauczania biblijnego. Czasami musimy poświęcić się, a czasami jest to niezwykle trudne, aby spełnić etykę biblijną. Czasami to, czego naprawdę chcemy, nie przychodzi nam na myśl.

Część z tego może być nasza, nasz własny brak zrozumienia tego, kim jesteśmy i jak działamy. I nie zaszkodziłoby skorzystać z poradnictwa w tej sprawie. A czasami po prostu okoliczności życiowe nigdy nie układają się dla danej osoby.

I znałem ludzi z tych wszystkich kategorii. Mandat stworzenia i meta-narracja Biblii wzywają, aby ta kwestia opierała się na darze, a nie wyborze. Małżeństwo jest normalne.

To jest oczekiwanie Boga, zgodnie z Biblią. I to jest linia postępowania, którą ludzie, którzy nazywają siebie chrześcijanami, powinni podążać. Teraz możesz wybrać, aby tego nie robić, ale nie wybieraj tego jako jakiegoś pobożnego wyboru.

Wybierasz to po prostu z innych powodów. Bądź szczery. Bądź szczery wobec siebie.

Ale to jest odstępstwo od normy. To w porządku. Niektórzy są eunuchami dla królestwa niebieskiego, jak powiedział Jezus w ewangeliach.

Ale to też nie jest norma. To jest, to jest ambicja z normy. Dobrze, strona 92.

Czy znaczenie, omówić znaczenie daru. Słowo dar tutaj jest słowem charyzma. To nie jest słowo doron .

Doron to słowo jak prezent świąteczny. Charyzma to dar używany w rozdziałach o darach od 12 do 14 jako duchowe uposażenie lub jakiś rodzaj uposażenia, które Bóg generuje z tobą do wykorzystania w kościele. Po pierwsze, język darów Pawła daje nam kolejną pozycję na naszej liście.

Innymi słowy, nie ma tego na żadnej liście prezentów, ale jest to wymienione jako prezent. Więc dlaczego nie umieścić tego na liście? Widzisz, jedna lista nie tworzy całości list. Musisz spojrzeć na wszystkie z nich.

A nawet wtedy nie masz całości. Masz tylko listy, ponieważ listy zawsze służą kontekstowi. Nie ma czegoś takiego jak kompletna lista.

Porozmawiamy o tym później w rozdziałach od 10 do 12. Język darów Pawła daje nam kolejny punkt na naszej liście. Ponieważ dary są zazwyczaj szczególnymi uposażeniami, małżeństwo prawdopodobnie nie jest darem, ale normą.

Tak więc małżeństwo nie jest darem. To oczekiwanie, że nie zostanie się poślubionym jako dar. Garland zauważa, że ponieważ celibat jest szczególnym darem, obejmuje zatem trzy implikacje.

Teraz to jest całkiem interesujące. Strona 92. Pierwsza implikacja.

To nie jest kwestia osobistych preferencji, wyboru czy zasługiwania na samokontrolę, ale dar od Boga. Mówiąc w ten sposób, to nie jest coś, o czym kiedykolwiek naprawdę myślisz. Teraz możesz o tym myśleć, i każdy może o tym myśleć, ale to nie jest nic, co by tobą kierowało.

Nie masz... Pożądanie nie jest czymś, co naprawdę tak bardzo w tobie wychodzi. To dar. Po drugie, jako dar, jest to specjalna usługa w kościele.

Nie chodzi tylko o to, aby mieć więcej zabawek i wolności. W naszej amerykańskiej kulturze wielu decyduje się nie zawierać małżeństw, ponieważ nie chcą ograniczeń i nie chcą, aby ich wolność była na nich oparta. Chcą móc odejść w dowolnym momencie.

To samo można powiedzieć o kwestii dzieci. Biali Amerykanie często wybierają nie posiadanie dzieci, szczerze mówiąc, z tego powodu, że chcą mieć więcej zabawek. Powiedzą, cóż, nie wiemy, czy możemy im zapewnić byt.

To wymówka. To z egoistycznych pobudek, chyba że jest jakiś defekt genetyczny przekazywany w rodzinie, wtedy możesz mieć problemy. Więc uważaj, jak mówisz o małżeństwie i prezentach.

Po trzecie, ten dar sprawia, że człowiek nie jest popychany do naturalnego pożądania seksualnego, a zatem jest niezwykle niezwykły i trudny do osądzenia, ponieważ każdy w pewnym momencie odczuwa pożądanie, myśli i hormony. I jak wywęszyć, kto ma dar, a kto nie, jest bardzo trudne. Ale pod koniec dnia to on wybiera ciebie.

Nie wybierasz tego. Zauważ, jak Paweł omawia tę kwestię. Nie namawia jednostek do znalezienia woli Bożej w kwestii małżeństwa lub celibatu.

Pozwólcie mi to powiedzieć jeszcze raz. W tym tekście nie ma języka, który by czynił wolę Boga, by odnajdywać wolę Boga. Cóż, powodem, dla którego jej tam nie ma, jest to, że nie byłoby właściwe, by tam być, ponieważ wolą Boga jest, abyście się pobrali.

To jest nauka Pisma Świętego. Prawdopodobnie nie ma nic bardziej nadużywanego niż ta idea woli Bożej. Mam książkę na ten temat.

Mam nadzieję, że uda mi się przeprowadzić serię wykładów w tym samym otoczeniu. Ale w tym momencie musisz zdobyć książkę. Możesz ją zdobyć w Lagos, Decision-Making God's Way.

Po prostu wpisz moje imię. Pojawi się po angielsku i hiszpańsku. Jak Paul, zauważ, jak Paul omawia ten problem.

Nie namawia jednostek do znalezienia woli Boga w kwestii małżeństwa lub celibatu. Te są już ustalone. Normą jest zawarcie związku małżeńskiego.

W rzeczywistości dodaj tam w zdaniu „poślubić”. To norma, dodaj „poślubić”. Albo prezent dla niektórych, żeby nie żenili się.

A dar, jakim jest wolność od potrzeb seksualnych, nie jest solą, ale specjalnym darem. Suwerenna wola Boga jest dostrzegana w normalnym toku życia. Nie ma więc złudzeń co do subiektywnego procesu decydowania, czy będziesz żyć płonąć namiętnością z powodu jakiegoś narzuconego sobie i założonego powołania.

Nie zostałeś powołany do tego. Jeśli płoniesz, nie jesteś powołany do celibatu. Jesteś powołany do małżeństwa.

Teraz, jeśli doświadczasz negatywnej opatrności w swoim życiu, a w upadłym świecie, jest mnóstwo negatywnej opatrności. I pomimo tego, jak bardzo chcesz być żonaty, to się nie dzieje. Nie mów, cóż, muszę mieć dar celibatu, bo go nie masz.

Powiedzmy, że w Bożej opatrności, z jakichkolwiek powodów, czy to ja, czy moje okoliczności, to się nie wydarzyło. I będę musiała z tym żyć. Będę musiała stawić czoła wyzwaniom, które wiążą się z brakiem małżeństwa.

Aż nadejdzie dzień, w którym Bóg obdarzy mnie mężem lub żoną. Mam dobrego przyjaciela, bardzo dobrego przyjaciela, który poszedł do ołtarza w wieku 20 lat, a jego narzeczona się nie pojawiła. I nie wiem, czy to był czynnik wyzwalający, ale nigdy nie był w stanie podjąć decyzji o ślubie, mimo że miał wiele okazji w życiu.

Był dobrym facetem. Był utalentowany. Był ministrem.

Było kilka kobiet, które mu się oświadczały i nie mogły go namówić. Ale myślę, że w wieku około 60 lat w końcu się ożenił. Teraz, on i ja mieliśmy wiele żartów na temat pewnych rzeczy i jego zmagień, i żartowaliśmy z tych rzeczy, ale jestem pewien, że była to bardzo trudna podróż.

A teraz, w czasie Boga, z jakichkolwiek powodów, a upadłe światy muszą być w to wliczone, sprawy nie są takie, jakie były pierwotnie zaprojektowane. Teraz cieszy się radościami tej relacji w późniejszych latach. To wspaniale.

Więc jeśli płoniesz, nie jesteś powołany do celibatu. Pomyśl o tym, jak czynniki upadku teologii wpływają na problem decyzji o małżeństwie i problem decyzji o dzieciach. Na przykład czasami podejmujemy decyzje o życiu, a czasami życie podejmuje decyzje o nas i wszyscy musimy sobie z tym radzić na swój własny sposób.

Okoliczności życiowe mogą podejmować decyzje za nas, nawet jeśli nie chcemy tej decyzji. Cóż, to wystarczy na ten segment. Na stronie 92 w 2a, kontynuujemy w naszym następnym wykładzie.

Miłego dnia.

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To jest sesja 18, 1 Koryntian 7:1-7a, Odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa.